

אופנת אלפי

נפרד מאסי כהן בלי למצמץ, עושה כסף בלי להתנצל והפוליטיקה הישראלית מוציאה אותו מדעתו. יחסית לאחד האנשים המצחיקים בישראל, גורי אלפי הוא אדם די רציני

יהודה נוריאל ✪ צילומים: גבריא אל בהרליה

ספר לי מה קורה אצלך. ואני משיב, 'משהו מתבשל'. ואז זה קורה. אתה זוכר את הראיון שאספ נתן אחרי הפירוק? ישבתי בבית שנה והתבאסתי עם האופי שלי, החסר ביטחון, ניתק הקשר ואולי אתה לא שווה כלום לבד. ראיתי שחזר ולבן. התוכנית שלנו מצליחה. אנחנו צמד. האידיוט הזה קם, הולך, לא רוצה. מעלים אותי במיורף. מאכזב, מנע בחברות. וגם הוסיף סיבה קטנה ונדירה: 'למרות שהוא משדר ביטחון, גורו היה זה שמשלשל מאחורי הבמה, ואני יותר קול'. בוא נפגור את זה אתה ולתמיד.

"תשמע, עברו מאז כמעט 11 שנה. אני רואה את אסי כמעט על בסיס יומי, כשאנחנו מביאים את הילדות לגן. הוא תמיד יהיה חלק מהחיים שלי, וזה לא נאמר כקלישאה שחייבים להגיד. העובדה שהפסקנו מתי שהפסקנו - אז וגם בריעבד - הייתה נכונה. זימנת אותו לשיחת יחסים לאן?"

"לא, לא, לא. פשוט מבחינתי לא הייתה שום אפשרות. זה היה מקום של ד"ר, נגמר, אני לא יכול יותר. איך אומר לואי סי. קיזי 'אתם לא יכולים לרחם על זוג שנפרד. אני לא מכיר זוג מאושר אחד שנפרד'."

אבל בניתם מותג. "אז אתה חושב שהגשש החיזור היו מאושרים? עוזב אותי מפרס יש ראל: תן לי להיות מאושר."

היה דיבור ששניכם תחזרו לפרויקט משותף. זה יקרה? "ברגע שאחד מאיתנו יהיה זקוק בדחיפות לכליה. או לאופנוע."

ה שבוע חזרה 'מצב האומה' של 'רשת', התוכנית שלמעשה החזיר את אלפי מעלה-מעלה, במיוחד בשתי העונות האחרונות שבהן הפך לכוכב הבלתי מעורער של הפאנל. קונצנזוס נדיר, הסאחי מערוץ 2 שגם המתחכמים אוהבים, השנון מהטוויטר שקשה לא לאהוב. גם העונה, הם עולים בהרכב הקלאסי: ליאור שליין, עינב גלילי, אורנה בנאי ואלפי. "אתה יודע, כל אחד מהצוות חילק איזשהו סוד לצד רכי פרומט", אני אומר לו, "אורנה יצאה מהארון. עינב, ענייני גירושים וחתונות ואימות. שליין, אנחנו עכשיו רואים את זה בכנסת. ורק אתה, בונקר". "מה שאצטרך לעשות זה להפסיק לעבוד שנתיים, ולצבור חוויות שליליות לראיונות הבאים", הוא משיב. "נסעתי לסריילנקה, ופיל הטריד

המשך בעמוד 8 >>>

← בערב המיוחד של צוות 'מצב האומה', שהתקיים לכבוד גורי רות התקציב החדשות, גורי אלפי שוב גנב את ההצגה. ירה שנינויות על יאיר לפיד, הצליף בחברי הפאנל וגם הפגין המור עצמי לא רע. כמו במונולוג שבו תיאר יומיים של רכיבה בצפון עם האחיינים שלו: "אתה אמור להתאים את עצמך לקצב של הסוס, אבל בפועל כל מה שאתה מרגיש זה חיה ששוקלת טון על האשכים שלך. התחלתי לרמס מהאף, אבל לא סתם לרמס, הייתי צריך רופא שילי חיס לי את הנימים". לסוס, אנב, קראו גורי. הוא היה פעם חלק מצמד, אסי וגורי. "אבל אסי נמכר. ואת גורי אף אחד לא רצה".

האנקדוטה הזו, שאלפי שולף בטבעיות, מחזירה באחת לרגע היחיד בראיון שבו פניו השלוות והמחויכות התכרכמו: כן, הסיפור הוא עם אסי כהן. הפרטנר מגיל 20. הכירו בשירוף, הפציצו במשך שבע שנים, עד שבשיא ההצלחה גורי הודיע במפתיע: רי, אני הולך. הוא דווקא מצא את מקומו מהר בפאנל של 'משחק מכור', הגלגול הקודם והמצליח של 'מצב האומה', אבל אז, שוב, עזב במפתיע לטובת, פחות או יותר, כלום. אחריו, עזבו שאר חברי הפאנל.

'תוצאות האמת', 'שולץ', 'לצחוק או למות' - אלה רק כמה מהפרויקטים של אלפי בשנים האחרונות. כשלוונות גדולים, שרק התעצמו עם הפיכתו של האקס אסי כהן לכוכב הקומי הגדול של ישראל. 'התבאסתי. בטח שהתי באסתי, וזה לוקח זמן להתאושש. אבל מה האלטרנטיבה? למשוך עוד עונה מכוח האינרציה ו'נראה מה יהיה? אולי זה קיים אצל אחרים. עבורי זה מוחלט: ללכת. ואני חי עם עצמי בשלום, גם ללכת אל הלא נודע. אולי זה קשור לילדותי המאושרת: אין לי לחץ. אתה יודע, יש לי אישה טובה בבית, והילדות ספרטפריטפו מטופלות. ממה לפחד?"

אולי אתה נועז בפירוקים האלה דווקא בתור קונטרה ליציבות הזו. "אבל אני בכלל לא חושב שאני כזה נועז. זה כמו חקלאות טובה: אתה צריך לשרוף את השרה מדי פעם, להכיר בעובדה שהארמה שלך כבר לא מייצרת טוב. אולי לעבור לענף חדש בגידולים. וכשברור לך בכל הנוף שזה מה שצריך לעשות, אתה תגיד את זה לאנשים מסביב. והם כמובן ישאלו, 'למה?' 300 פעם. ואתה מסביר 300 פעם. עד שאתה מתייאש".

ואיך זה קורה בפועל? אתה יושב על הסט, גומר תוכנית, רואה אותה ואומר, 'איזה זריא, נמאס?' "אני לא רואה את התוכניות בטלוויזיה. הילה, אשתי, היא תמיד הרא' שונה להרגיש. היא רואה את הפנים שלי, מסתכלת ואומרת: 'אוקיי, מה?

המשך העמוד 7 <<<

אותי מינית'. סליחה, למה להיות שלילי? נסעתי לסרי-לנקה, פיל הטריד אותי מינית - ואהבתי את זה חזרתי מאוחר".

מה שהיה פחות מצחיק הוא סוף העונה הקודמת, תקופת בחירות, כאשר 'מצב' המצליחה הורדה במפתיע מלוח השידורים, שבועיים לפני המועד הנקוב. צעד שעורר רעש גדול וטענות על סתימת פיות. כולל ציוץ של גורי: "מצב האומה תרד מהאוויר כבר בשבוע הבא. למה התשובות אצל הווייניט". יותר מאוחר, הוא אומר, התברר לו שזו הייתה סיבה תקציבית-עניינית. "באמת השתכנעתי שזו הייתה הסיבה. והאמת, די הייתי מאוכזב להבין שזו הייתה הסיבה", הוא צוחק. "בכנות - לא מכיר התערבות פוליטית בתוכנית הזו".

למוסף הזה סיפרו על לחץ מטעם הליכוד וגורמים אחרים. אתה הרי גשט שמצנזרים אותך?

"אף פעם. היה עוזר אם הייתי צופה יותר בתוכניות ומגלה מה אמרתי. היו בדיחות על בעלי המניות ברשת, על פוליטיקאים מכל הקשת ואפילו גסויות. אני באמת לא יודע על צנזורה כזאת או אחרת".

מה הגבול לגבי מרב מיכאלי, זוגתו של שליין? "מרב היא בהחלט אחת/ אחד מהטובים/ טובות/ טובות. הגבול לגביה יוכרז ברגע שנעבור אותה". אריק, מי הדי טוב בליווי צחוקים על הסט? "אין דבר כזה. אני נשבע לך: אף פעם אנחנו לא יודעים מה השני כתב. אין, אי-אפשר לזייף את זה. הקהל בבית מאוד אינטליגנטי ומודע, הוא רוצה רגע של אמת. ייאמר לזכות הריאליטי, שהרגעים האותנטיים שם כל כך רבים, שהצופה לא יכול פחות מזה".

השנה, באופן חסר תקדים, גם הופיע לעיתים ב'ארץ נהדרת', המתחרה הגדולה והאימתנית מדי זכינית השנייה שהציעה לו להצטרף לשורותיה בעונה שעברה. "כל האנשים שעובדים ב'ארץ' וב'מצב', מתישהו עבדו, עובדים או יעברו יחד", הוא מסביר. "מולי שגב הוא גם חבר טוב, והוא גם בנו של אבי כהן, שהוא העורך של 'מצב האומה' - ואבי כהן ואבא שלי היו יחד בטירונות, אם אתה רוצה את כל המרובע. אתה מבין כמה התעשייה קטנה? אז אני לא רואה דרך 'לתחום' גבולות. לא שכיח? הלו, אורנה בנאי? ליאור שליין? הם הרי הגיעו משם".

"ואין שום 'מעברים' כי אני לא מחויב לאף זכיון. אין לי חוזה טאלנט ולא יהיה לי, כי אם אתה מסתכל על מרכיבי האישיות שלי, אין דרך שאני אשים את כל הביצים בסל אחד. זה לא אטרקטיבי - לא לסל, ולא לביצים. כלכלית, מוסרית ואמנותית, עדיף להיות חופשי. בגלל זה סירבתי ל'ארץ נהדרת'. לא להיות כבול".

הפנייה אליך הייתה גם כדי להבנים לאסי, לא? "אני לא חושב שזו הייתה נעימה. הכל נורא מר רכב וסבוכ: אלה, אבא ובן. ואלה, חברים טובים. ואלה, יש להם רכישה גדולה של כלשהו. כולנו מעורבים נורא. אפרופו, להבדיל, עניין עמנואל רוזן. למה קשה להציף משהו החוצה? כי אנחנו קטנים, מסוככים ומסורבלים. לפעמים זה נפלא ולפעמים זה מוליד גילוי עיוות".

המוטיבציה, פירוק המסגרות - אולי זה אומר שגורי אלפי הוא שחקן צוות מצוי, אבל הדי רוצה להיות פוליטיסט. "לא. תתפלא, אבל אני בדיוק הפוך. נהנה מעבר דה משותפת ולצבור חברויות".

לא קינה את זה. "שמע. אני בן 36. יש לי את המקומות בחיי שבהם אני יכול להיות לבד ולהגיד רק את שלי. וזה לא בוער בי, בוודאי לא עכשיו, לעשות את זה בטלוויזיה".

"העניין המרכזי הוא עיבודיה", הוא מוסיף. משהו שלמד מאביו, יוסי אלפי. "גם אם תלך אחר דה, נניח אורי וזר, אריק איינשטיין - כולם עברו קשה, עד כמה שזה נתפס 'דוקטורול'. יש המון בלוף בדימוי של הנושלת. אני מחפש בן דורנו שיש לו

"אם הייתי מחליט להתפרנס רק עבור מה שאנחנו צריכים, היינו יוון. הולכים לשעתיים כל אחד בעיסוק שלו, נפגשים פה חזרה לאוזו. יש כסף שהסוכנת שלי אומרת, 'זה כבר לא מוסרי לסרב'"

"אין לי חוזה טאלנט ולא יהיה לי. אין דרך שאני אשים את כל הביצים בסל אחד. זה לא אטרקטיבי - לא לסל, ולא לביצים. כלכלית, מוסרית ואמנותית, עדיף להיות חופשי. בגלל זה סירבתי ל'ארץ נהדרת'. כדי לא להיות כבול"

2,800 מקומות, כל אחד שילם 100 שקל - כוס אמא שלו? אז כל אחד יכול לחשב בעצמו".

אני מלמד תלמידי כיתה ט' קולנוע. מדבר במי לוא הפאטוס, כמה זה חשוב, ומוסיף לזה הרבה דיבורים מלוכלכים ואנלוגיות למין אנאלי. איך אני מאמין בכל ליבי כמה אהבת הקולנוע צריכה לחזור דרך החור של התחת, עד שאתה תאהב את זה. קאט לילדים, שמסתכלים בנעמה במורה האידיוט שהגיע. ובסוף מתברר שהוא בכלל מורה מחליף. ככה נפתח הסרט שלו, 'חיים בסרט', שם זמני לגמרי וגרוע בהחלט לדבריו. בינתיים, הקרנות אומרות לו לא. אבל מתישהו גם הפיצ'ר הזה יקרום עור וגידים. קצת סבלנות, אומר אלפי, בחיך החצי-ילדותי חצי-ערמומי שלו. אפשר להאמין לביטחון העצמי שלו, זה שהביא אותו לפה לצד העבודה הקשה והראייה קדימה. כמו שאמרה פרסומת ישנה, "תנו לאלפי להלביש אתכם".

זו הייתה, אם מישוה עוד זוכר, הסיסמה של המר תג המשפחתי, אופנת אלפי. ג'ינס אלפי. המותג של אבא ושל הרוד אהרון, שקרס כשגורי היה בן תשע. "מול גדול שהעסק נסגר. היום הייתי יכול להיות בעיה גדולה", הוא צוחק. לפחות יצאו לו מזה שני

תרמית כזו, ואני לא מוצא, פרט לעמנואל רוזן. לא, ברצינות: לא מכיר הרבה מוצלחים שלא עובדים מאוחר מאד קשה. פשוט אין".

לאחרונה גם חזר אל כור מחצבתו, הסטנדרט, הכי לבד וחשוף שאפשר. הוא יותר נהנה מבעבר, "עם יותר ניסיון ומשהו להגיד", הוא אומר, ולא שוכח לרגע את הציטוט שהוא של כהן. "אגב מה שאמר אז אסי. אני הרבה פחות אמוציונלי".

אבל למה לחזור בעצמך? "כי בסוף אתה אומר, אין מה לעשות, מציעים לך כסף טוב, אפשר להתפרנס מזה".

אח, לך יש קשוי פרנסה? "מי אמר 'קשוי' תקשיב, אם אתה ואני היינו מחליטים להתפרנס רק עבור מה שאנחנו צריכים, היינו יוון. הולכים לשעתיים כל אחד בעיסוק שלו, נפגשים פה חזרה לאוזו, אני עם בוזוקי קטן, וזהו, בכיף. אפשר להתפרנס' במובן החדש, שבו אנחנו מקולקלים, כמו בן בסדר. ויש כסף שמציעים שהסוכנת שלי אומרת, 'זה כבר לא מוסרי לסרב'".

"אני ואסי כהן הפסקנו לעבוד ביחד ממקום של 'די, נגמר, אני לא יכול יותר'. אין זוג מאושר שנפרד. נעשה משהו ביחד רק כשמישהו מאיתנו יצטרך כליה. או אופנוע"

דברים. בתור ילד, כמו בן היה הולך כל היום בכנרים של המשפחה. ויותר מזה, הבין מההורים "מה זו עבודה קשה, מוסר עבודה, ובעיקר יומה". גורי הוא ילד סנרוויץ', מהסוג הלחוצ. אח גדול טיים, היום כבר סגן אלוף ואחות קטנה, שרי, זמרת ושחקנית. "וכל אחד מהאחים שלי מאתגר אותי מהמצוינות שלו. המקום שלי תמיד היה המצוינות קו". איכשהו סיים את הלימודים. תלמיד לגמרי לא מזהיר. מתקשה לשמור על ריכוז. "בגלל שאצל אח שלי הכל הלך בקלות, הייתה ציפייה שגם אצלי יהיה בסדר. ולא היה בסדר. זה לא עבד. עד היום זה לא ממש עובד. יכול להיות שיש לי הפרעות, אמיתיות. כתיבה, במיוחד, הייתה ממש סיוט".

ברוך תבא לטולם הנפלא של האי-די-די, הפרעות הקשב. "ואני רואה את זה עכשיו גם על הבת שלי. אצלה זה כבר מאובחן. אבל תשמע, אם היום זה מאובחן אצל משהו כמו 60 אחוז מהכיתה, אולי זו כבר לא הפרעה, אלא התפתחות אבולוציונית. אנחנו מחול-קי קשב. וזה לא דבר נורא כל כך".

עם איכשהו בגרות ופרופיל 64, לא קורס טיס חיכה לו, אלא מורדך נוער בחיל חינוך. אפילו לגלי צה"ל לא העז להתקבל, "למרות שגדלתי על 'מה יש', ארו טל, אברי גלעד וכל הדמויות. התוכנית היחידה שהייתי מחויב לה. מבין מה זה מחויב? יושב ומחכה, לומר הכל, משגן - מחויבות מלאה".

היעדר ההשכלה הגבוהה המשיך תקופה להציק לו. "כשאסי ואני התחלנו להופיע, ידענו שייקח לנו להצליח משהו כמו ארבע שנים. היינו משועממים, אסי עבד בתעשייה של הרוד שלו, אני בסבלות וכל מיני שטריות ואמרו, אם כבר להעביר זמן - בוא נלך לאוניברסיטה".

"הגענו לחוג לתיאטרון, שרדנו אפילו יותר מס' מסטר, ויצאו לנו משם כמה דמויות טובות. אחת מהן, המורה אמרי גולדשטיין (שהפך לאמרי מ'שי דורי המהפכה, כלומר 'עצור! אתה הומ' - י.ג.). לא משנה מה עשינו, שום דבר לא היה נכון בעיניו. מצחיקים, קורעים את החבר'ה - ואמרי עוצר, מחכה שהצחוק ידעך, ואומר: 'סליחה. זה היה מה שביקשתי' עד שפעם אחת הציעו לנו להגיע לטלוויזיה, לעשות מערכון ב'זאפ לראשון'. אסי ואני הגענו לשיעור, תגינה. 'אנחנו לא באים מחר לשיעור, כי אנחנו נהיה בטל-די-די-די' אמרי אמר: 'אם ככה, אז אל תבואו יותר'. אז לא באנו".

הציפורניים שהוא שולף היום 'מצב האומה' יפתיעו רק את מי שלא יודע - כולם - שמדובר בפנתרון קטן, בן של פנתר בכיר. מי שהיה מתלווה לאבא יוסי אל מאחורי הקלעים, ונוסע איתו לפ' עילויות התיאטרון הקהילתי בשכונות, פרס כץ, השקמה. אורי גבריאל בתור נח' ילדות. אין בקיא ממנו בשיח המרדני החדש והזועם.

צילום: יו"צ

"השתכנעתי שרצו להוריד את 'מצב האומה' מסיבות תקציביות. והאמת, די הייתי מאוכזב להבין שזו הסיבה. וברצינות ובכנות, לא מכיר התערבות פוליטית בתוכנית הזו"

"החלום של אבא הוא שנקבר בעובדה שאנחנו מדברים - הולם שעכשיו הוא רחוק יותר מאי פעם. לא קיים. אין לזה כל מענה בממשלה. אתה יודע למשל, שהייתה רק תוכנית אחת בטלוויזיה שדיברה בחי"ת ובע"ן, 'הילדים בשכונת חיים'. עד היום אני אוהב לראות את זה בפרסומות. נותן מרפק קטן להילה ואומר, 'תספרי כמה ילדים שהומים. מעכשיו' קשה לי להאמין שאתה חווית קושי."

"מעולם לא. אבל יוצא לך להיקלע לשיחות עם אנשים שלא מכירים את מה שאני חושב על 'הער' סיס', או 'לפחות לא מגיעים לפה אלה', או 'הצ'ח' צ'חים שמגיעים לבריכה', או 'המשפחה עם שמונת הילדים שלהם'. תראה את הסיפור עם הצ'צ'נים של בית"ר. אם אנשים לא ייצאו מתוך התחת של עצמם, אם אנשים במדינה הזו לא יראו מעבר לגזע, צבע, דת - לא מגיע להם כלום. נקודה."

אבל גם אתם, הקומוניסטים 'שלנו', תרמתם לה' משך ייצוב הסטריאוטיפים. דוד ותקוה, קוקו ומטיב, זה אתה ואסי, שני מרחיבים."

"כי לא היו לנו יומרות סאטיריות ולא יומרה לתקן את ישראל ואת המבנה הסוציאליסטי שלה."

ועכשיו?

"אם אני אעלה את גס המחאה הזו, אנשים יגלגלו את עיניהם עד שהן ייצאו מהוריהן. בכנות, אין לי את המנדט לזה. אני כבר ישראלי טיפוסי."

ש מסעדה בתל אביב שהוא ואשתו הילה, עיראקית משני הצדדים, לא חוזרים אליה יותר, מאז תגנו שם את יום השנה השני להיכרותם, אחרי שהיו נכירי מלכי ישראל ושמעו את מירי אלוני. הביי פר שהחזיק נידנו שוב ושוב, 'אתקשר לאבא'. כשהגיעו לקינח הבין שזה כנראה רציני, יצא לטלפון ציבורי וקיבל את ההודעה, 'ידו ברביץ'. עד היום הוא לא חזר איד נסעו את הדרך חזרה. לכן נותר עד היום היה פוליטית, מתעניין ומעורה, וגם מתעצבן ומעט. 'אפילו נרעש. נגיד, בא יאיר לפיד עם הגזירות החרישות. הוא משובצע שביבי עומר מאחוריו, או הוא אומר, 'ביבי ואני החלטנו. כי אין מה לעשות, קצבאות ילדים וטיפול ישיניים - הכל לא קיים יותר. כי בעצם נורא חשוב לי שריקי כהן תטוס פעמיים בשנה. נכון ביבי? ואו הוא מסתובב אחורה - וביבי בסין. בסין? הוא החליט לברוח, הכי רחוק גיאוגרפית, כדי שזה לא

ידבק בו. זה מנצח כל ספר שתקרא או סדרה. לפני שהמתאה חרות אני מזכיר לו את זו שהייתה. ואת העו שתקעה אז 'מצב האומה' לרא' שי המחאה: בואו לזופיע בתוכנית - ורק אז התברר שהיא תשודר מאיראל. לבסוף זה נפתר, איכשהו, בצורה ריפלוטטית.

לאלפי עצמו אין בעיה לזופיע בכל מקום דומה שהדעות שלו עברו מעט ריטוך, או בעצם, פסימדי ציה. לפני מספר שנים אמר, 'לעיתון הזה ממש: 'הפ' צצה הזו, הסרטן הממאיר, זה הכיבוש. אנחנו הולכים לקטסטרופה. הכל זועק את זה'. גם כאן הפך ליותר פרקטי. 'בעבר הייתי יותר אידאליסט', הוא אומר, 'היום, אחר האנשים שקלעו לדעתי מכל אלה שה גיעו לתוכנית, הוא בוגי יעלון, שאמר 'ש כאן תר' בת של פתרוניזם'."

בואו לא נחפש פתרון בכל מחיר. ובינתיים, נית' קט לנצח ביצורי ונזרוק ניגונות.

"תשמע, אני לא אומר שאין פיות ואין סנסה קלאוס. כולם קיימים. אבל אי אפשר לרוחף אותם. ותקופה ארוכה מאוד רדפנו אחריהם, משני הצ'דים, ממניעים של אהבה או שנאה עד שאנחנו רודפים את עצמנו לדעת. אז בואו נעצור ונגיד, יכול להיות שאנחנו הולכים לתקופה של 100 שנה, של לחיות עם מה שיש'."

ובינתיים המים העומדים יעלו מחלות. הם כבר מעלים."

"יכול להיות שזה יוביל למדינה דרלאומית. או למלחמה. אבל אלה מחירים שאנחנו חייבים להישיר מנט בפניהם. אלה המחירים שכבה. כנראה עוד לא נפלטו על מספיק חרבות. אנחנו עדיין מרדשים בביצות עם רלילות. אבל ברגע שהדם יהיה עבה מנשוא, סופסוף נגיע להסכמה'."

הילה היא בת המחוד של מותיבון. אחרי שבע שנים התחתנו והולידו שלוש בנות - אמה (10), סול (6) ומליה בת ה-4. זוג סאחי בלטה. פעם אפילו נסעו יחד עם הורדים שלו לאמסטרדם, 'זהם שלחו אותנו לקופי'שופ. לא נכב' סנה מה פתאום, מעולם לא הייתה לי זיקה לעניין'."

אז מורנו, כמו כל נשוי מובז? "שום דבר על המחשב. צופה, וממשיך הלאה בחיים. יש בנות, הלו'."

כמה אתה שומר על חילדות ממה שקורה בעולם שלנו ברגע? "למה אתה רוצה לכאס אותי עכשיו לא רוצה לחשוב על זה. זה נמצא ברקע, אבל אדקלם לך את מה שאני מאמין בו: החינוך שאנחנו נותנים להן מס' פיק טוב, כדי שלא יצטרכו שנחזיק להן את הוד'. בינתיים הן גם לא מצטרפות לצפייה ב'האח הגדול', בלי סלולרי, גלישה וזירה. 'נשמור כמה שאפשר'."

מה עם טיפול? "בכסף, הייתי פעם, באחד ממוקד. אבל ברגע זה, אין לי על מה. בפעם היחידה שנסעתי לתקופה ארוכה לבר, חודש ברומניה, צילומי 'המטונה על משאבי אגוש'. בשבוע ראשון אתה אומר, 'איזה כיף, סתלבט, חדר שלי, חופש מוחלט, לבר, רואה סרטים על המחשבו' ואחרי שבוע, אתה מת לחזור הביתה'."

יש רגעים שיוצאים מן קטעים ממש מיי ניים או מסיביים. זה מורדק?

"כשאתה עם הגב לקיר או בדרך כלל בוקעת מן המחשבה המוגזמת ביותר שאפשר להעלות על הדעת. אז מה לעשות ש'98 אוזו מהמחשבות המייריות שלי הן בנושא מין וכל האבירים הגלויים'"

הגיל משחק אצלך משוער? "איפשהו בגיל 25 הבנתי שתקופת ילד הפלא תמה, גם אם מאוד אצלית, ותקרי פת הרווק הפרוע מעולם לא הייתה לי. לכן נכנסתי מאו לקטגוריית ה'מבוגר' כמו'מילס'. בכלל לא מציק לי שמעולם לא הייתי 'הרווק המבוקש', אבל זה היה נחמד אם זה היה קורה בממד אחר. אפילו אם זה לא היה אני - רק לצפות בו, מה הוא עושה. זה היה מנגוב'."

7nights@yedioth.co.il

צילום: טום יוסף

פנתר. האבא. יוסי אלפי

